

Over een mooi vak II

Waar ik heel slecht tegen kan zijn mensen die zich van hun verleden alleen maar de positieve dingen willen herinneren, die bijvoorbeeld hun jeugd afficheren als de tijd van onbezorgd plezier en probleemloos genieten.

Nou, mijn jeugd was helemaal niet zo feestelijk. Opgroeien is leren en aangezien ik traag van geest ben, ging dat leren met veel pijn gepaard. Vooral mijn middelbare school-periode was een tranendal, een lijdensweg, een regelrechte ramp. Uiteraard gaf ik mijn ouders de schuld - tenslotte hebben zij mij m'n genen bezorgd - maar daar werden de problemen niet minder van.

Temidden van al die juvenile duisternis pinkte er echter een maal 's jaars een lichtpuntje: de Schapenmarkt. Op de tweede woensdag in september was het feest, in mijn jongste herinnering met veel mensen in klederdracht, veel schapen en veel jenever, later met tractoren, een 'electrische draaimolen' die geen 'kermis' mocht worden genoemd want dat was heidens en waarbij zeker niet mocht worden gedanst (want dat was nog heidenser), nog weer later - maar dan spreek ik over de moderne tijd - met drie schapen, 1 geit en veel autochtonen die speciaal voor de toeristen de streekdracht uit de motteballen halen, volksdansen opvoeren en oude ambachten uitbeelden: mandenvlechters, klompenmakers, kantklossers, u weet wel.

$L > V$

ofwel: het leertempo van een mens moet groter zijn dan of gelijk zijn aan de snelheid van de veranderingen waarmee hij wordt geconfronteerd. (Vrij naar Reg Evans).

De draagwijdte van deze stelling wordt me als zo onderhand aardig op leeftijd rakende meteoroloog steeds duidelijker. Of ik hier overigens terecht de leeftijd in het geding breng weet ik niet zo zeker. Soms zie ik namelijk om me heen hoe ook jonge collega's met de tong op de schoenen proberen de nieuwe ontwikkelingen bij te benen. (Inderdaad, ook de hedendaagse jeugd heeft het niet makkelijk).

Dat het meteorologenvak aan grote veranderingen onderhevig is, zal wel niemand durven ontkennen.

Enkele wezenlijke vragen (zeker voor een vereniging als de NVBM) die daarbij opdoemen zijn:

Kunnen meteorologen nog iets toevoegen aan de uitkomsten van numerieke modellen?

Hoe snel gaat de ontwikkeling van meteorologische expert-systems? culminerend in de vraag:

Bestaat de meteoroloog over zestien jaar nog?

Deze laatste vraag moet ik nader toespitsen.

Natuurlijk bestaan er over zestien jaar nog meteorologen maar zijn dat dan nog praktijk-meteorologen zoals wij die nu kennen?

Wie durft het aan over bovengenoemd onderwerp voor Meteorologica een prikkelend opstel te schrijven?

In de tussentijd probeer ik bij het schapenmarktcomité vast een plaatsje te reserveren in de oude-ambachten stand.

Hoofddorp, 13 april 1994